

Una reina color de fúcsia

Després de visitar Madrid i Sevilla, la reina d'Anglaterra viatjà a la capital catalana. La Generalitat, l'Ajuntament, el Museu Picasso, les obres olímpiques i Pedralbes formaren part de l'itinerari reial. Ella, però, va dormir al iot «*Britannia*», ancorat al port.

R. Aymerich

Isabel II d'Anglaterra havia arribat a Barcelona dijous a dos quarts de vuit procedent de Sevilla. La visita turística a la ciutat andalusa tenia preparada una petita decepció a l'egregia visitant. L'exhibició eqüestre prevista —*cabayo, cabayo*, diuen que deia la reina— de cavalls de Jerez havia estat suspesa per la pesta equina.

A l'aeroport, els reis d'Espanya van rebre Isabel II, i aquesta es dirigí al iot *Britannia*, ancorat al Moll de la Fusta. L'endemà l'esperava un programa prou entretingut. Aquella mateixa tarda, la Crida a la Solidaritat havia fet entrega d'una bandera irlandesa en protesta per la situació d'Irlanda del Nord. «És una tàctica que pensem utilitzar en les visites de tots els caps d'estat que practiquin l'opressió», havia

explicat a aquest setmanari Carles Riera. L'endemà tocava *masclètà*, però la celeritat de la policia espanyola i dels membres del MI5 britànic impedí que el dispositiu preparat —més de seixanta cohets accionats a distància— funcionés. A les onze, però, quan els himnes d'Espanya i Anglaterra sonaven a la plaça de Sant Jaume, sis cohets —aquests ja llançats manualment— feren explosió.

Poc abans, al Palau de la Generalitat, la reina —sabates de xarol i vestit de color fúcsia— havia rebut, de mans del president Pujol, una estàtua de Sant Jordi. Minuts més tard era l'alcalde Maragall qui feia entrega a la reina d'un facsimil de la *Màscara Real*, una col·lecció d'estampes impreses a Barcelona en commemoració de l'arribada de Carles III a la ciutat. La nombrosa comitiva —els reis d'Espanya, el duc d'Edimburg, el president Pujol i

la seva esposa, l'alcalde Maragall, i representants del COOB—, és dirigit, prèvia visita al Museu Picasso, a l'Estadi Olímpic.

Cinc automòbils blindats de color travessaren una ciutat col·lapsada. En els carrers d'accés a l'Estadi, les grues municipals retiraven, un a un, tots els cotxes, ja estiguessin ben o mal aparcats.

A l'estadi —on, damunt l'entarimat, Carles Ferrer Salat exhibia la seva saludable *perxa*— els paletes de l'estadi, convenientment aplegats en grades llunyanes, van rebre amb aplaudiments, i algun crit sufocat, la reina Sofia, que —jaqueta verd semàfor— tornà la salutació a la tropa. Al mateix moment feia acte de presència Isabel II, i tant Jordi Pujol com Pasqual Maragall es brindaren a explicar a la reina els detalls de la maqueta olímpica. Saber idiomes sempre va bé: diuen que l'alcalde Barranco, el de Madrid, va fer el paper del mussol durant la visita per no dominar ni el *yes*.

Minuts més tard, i després d'haver firmat el Llibre d'Honor dels Jocs, la reina s'acomiadava —toia en mà— de Montjuïc. L'esperaven al Palau de Pedralbes, on el cuiner de l'hotel Boix, de Martinet de Cerdanya, havia preparat un menú històric: civet amb profiteroles, pasta fullada de foie-gras i tòfona, i gigot saltejat amb bolets. Ni una patata fregida.

La visita d'Isabel II tocava a la seva fi. Cap al tard, a dos quarts de vuit, cent quaranta personalitats assistien a una recepció que la reina ofería al seu iot *Britannia*. Faltaven tots els consellers del govern de la Generalitat —no així el de Cultura—, però no els portaveus dels diferents partits, ja fossin a dreta o esquerra. I és que aquestes monarquies de color fúcsia despertaven unanimitats allà on van. Sobretot en persones com Joan Hortalà —absent de l'anterior recepció, als reis d'Espanya, per la seva condició de republicà— però que en aquest cas no va voler perdre's l'acte. Camí de Mallorca, gronxada per les ones, Isabel II meditava, intrigada, sobre l'exhibició sardanística que havia observat hores abans. □

Vaixells de guerra protegeixen el iot «*Britannia*».